

ฉันจะผลิบาน ในฤดูกาลของตัวเอง

ไม่จำเป็นต้องผลิบานพร้อมใคร ทุกคนต่างมีฤดูกาลที่เหมาะสมของตัวเอง

Have a Booktiful Day!

To

From

ถึงเวลาเติมเต็มความอบอุ่นให้กับตัวเองอีกครั้ง

ฉันจะพลีบาน ในฤดูกาล ของตัวเอง

Rapport Mi เรื่องและภาพ

คุย กับ

Bloom

ช่วงเวลาของการวาดภาพคือการสื่อสารกับอารมณ์
ความรู้สึกในจิตใจ เลือกโทนสีที่เหมาะสมกับรูปวาด ณ ตอนนั้น
จะสดใสเหมือนวันฟ้ากระจ่าง หรือเศร้าหมองตามวันฝนโปรย
ภาพวาดก็ไม่เคยโกหกความรู้สึกของเราเลย แม้กระทั่งการเลือก
ชนิดสีที่ใช้วาดตามความถนัด ตามความรู้สึก หรือตามคำสั่ง
ภาพที่ออกมาย่อมแตกต่างกันและสื่อความรู้สึกออกมา
อย่างชัดเจน

ภาพวาดมักสะท้อนเรื่องราวแทนตัวอักษรมากมายเสมอ
ไม่มีภาพวาดที่ไม่มีเหตุผลและไร้ซึ่งความตั้งใจ หนังสือเล่มนี้
ก็เล่าเหตุการณ์ในชีวิต และความรู้สึกในช่วงเวลาที่หลากหลาย
ผ่านตัวละครชายหญิงที่แตกต่างกัน และมีหม่อมวลดอกไม้
ที่แสดงความสดใสในทุก ๆ ภาพ รวมถึงแมวน้อยที่มีชีวิตชีวา
ของเธอ

มาวาดรูปกันเถอะ หยิบแผ่นกระดาษแห่งชีวิตที่ยัง
เว้นขาวอยู่มาแต่งแต้มด้วยสีสันในจิตใจทั้งความรู้สึกของ
นักเขียนท่านนี้ และความรู้สึกวันนี้ของคุณ อ่านจดหมาย
เล็กๆ ของเธอในทุกๆ หน้า แล้วพูดคุยเรื่องราวเดียวกันกับ
ชีวิตตัวเอง แล้วค่อยๆ ร่างเส้นให้เห็นภาพ เต็มพื้นที่ขาว
ด้วยโทนสีที่ใจปรารถนา แม้ว่าโทนสีวันนี้และเมื่อวานจะคนละ
เฉดกันไปบ้าง แต่หากถอยห่างออกมามองภาพรวมของชีวิต
มันจะเป็นภาพทั้งงดงามและหลากสีสัน ทว่าเข้ากันจนกลายเป็น
โทนสีของคุณเอง

จิตรกรแห่งหัวใจใครๆ ก็เป็นได้นะ

Bloom

สารบัญ

๙ บทนำ

* 13

บทที่
1

จดหมายจากแดนไกล : แต่ช่วงเวลาสั้น ๆ ในชีวิต

การรอคอย

* 17

ท้องทะเลกว้างใหญ่

ในดวงตา

* 19

ความสัมพันธ์

ของฉันกับเธอ

* 21

หลงทาง

* 23

นั่งบนสนามหญ้า

* 25

หัวใจของเธอ

* 27

แล้วไง

* 29

ไออุ่น

* 31

หนี้

* 33

นิยามคำว่ารัก

* 35

สถานที่ชีวิต

* 37

ตามแต่ใจ

เหมือนอย่างดอกไม้

* 39

ทำอย่างไรดี

* 41

ความสัมพันธ์ที่กำลัง

เปลี่ยนไป

* 43

เหม่อมองผืนน้ำ

* 45

วัยรุ่น

* 47

คนหนึ่งคน

* 49

ไม่ต้องการอะไรแล้วละ

* 51

แต่คุณคิดซุนโม

* 53

บทที่
2

ดอกไม้ผลิบานและนกที่โบยบินไป

: ช่วงเวลาที่ได้ฝัน จดจำ และคิดถึง

ดอกไม้ผลิบาน		เบรค	* 76
และนกที่โบยบินไป	* 56	เด็กๆ มาเล่นด้วยกันเถอะ	* 78
สัญญาณของการรับฟัง	* 58	โซว์ข้างถนนของสายฝน	* 80
ดอกไม้ที่อ่อนโยน	* 60	ถ้าเปิดประตูออกไป	* 82
ครอบครัวนี้เอง	* 62	คำชมถึงร้านดอกไม้	* 84
ฉันและประตูบานนั้น	* 64	ดินแดนอิสระเล็กๆ	* 86
ตะวันลับฟ้าและเปียโน	* 66	ช่วงเวลาแห่งความโชคร้าย	* 88
ถนนในซอยโค้งคด	* 68	ดอกไม้ป่า	* 90
วันแบบนั้น	* 70	ข้างบ่อน้ำพุ	* 92
เท่าแสงไฟสามดวง	* 72	การมาเยือนของเลขเก้า	
การชักผ้า	* 74	ครั้งถัดไป	* 94

บทที่
3

คนที่เก่งกว่าทุก ๆ วัน

: ธรรมดาแบบนี้และเรียบง่ายแบบนี้

ชอบดอกไม้อะไรเธอ	* 99	คาเฟ่เล็ก ๆ	* 117
ความหวัง	* 101	สิ่งที่อยู่เคียงข้างกัน	* 119
ทางไปสู่เธอคนนั้น		คนที่ต้องเจอให้ได้	* 121
เลขที่สิบเอ็ด	* 103	แก๊งแพ้	* 123
ดอกลิลลี่	* 105	เคล็ดลับที่จะได้รับความรัก	* 125
ที่ไหน กับใคร	* 107	มาหาหน่อยนะ	* 127
ถึงเธอคนนั้นที่ร้านรองเท้านี้	* 109	หลังเที่ยงดึก	* 129
คู่รัก	* 111	น้ำหนัก	* 131
ราวกับสีที่ฟุ้งกระจาย	* 113	ยามบ่ายแสนสงบ	* 133
ชีวิตแสนสงบ	* 115	สาวน้อยทิวลิป	* 135
		ยามเช้าในฤดูหนาว	* 137

บทที่
4

ห้องของฉันเพียงผู้เดียว

: สถานที่ที่เฝ้ารอ แอบซ่อน
และกระซิบบอก

ศิลปิน	* 140
พยาน	* 143
อิสระแห่งเท้าเปล่าเปลือย	* 144
เหี่ยวเฉา	* 146
มีดอกไม้อยู่ช่อหนึ่ง	* 148
ท่าที่สบายที่สุดในโลก	* 150
ประตูที่ปล่อยให้หือดีด	
ไหลผ่านไป	* 152
จะถมห้องด้วยเสื้อผ้าเธอ	* 154
ฝนหน้าร้อน	* 156

เสียงพัดลม	* 158	สายฝนของคนเป็นผู้ใหญ่	* 168
แรงเหวี่ยงออกจาก		ผู้หญิงฉลาด	* 170
จุดศูนย์กลาง	* 160	ต้องเชื่อสิ	* 172
เติมความสุข	* 162	บ้านในถ้ำ	* 174
คอนเสิร์ต	* 164	เดรสสีแดง	* 176
มายสวิตโฮม	* 166	ราคาทั่วไป	* 179

บทที่
5

เหมือนอย่างฤดูใบไม้ผลิที่เงียบสงบ และกล้ำกลาย

: ฤดูใบไม้ผลิก็มีความสุขในฤดูหนาวด้วย

ทางดอกไม้แห่งชีวิต	* 183		
กลิ่นหนังสือ	* 185	นักสำรวจป่า	* 205
ชีวิตที่หลงใหลยาม		จุดเริ่มต้นเล็กๆ	* 207
อาทิตย์ตกดิน	* 187	ดอกไม้ของวันนี้	* 209
เพื่อนในยามนี้	* 189	เรื่องประจำวัน	* 211
ที่ประจำ	* 191	เปลี่ยนเป็นใบไม้ผลิ	* 213
ความอันตรายของจิตใจ	* 193	บริการส่งดอกไม้	
ออกไปรับ	* 195	แห่งความรัก	* 215
ยินดีต้อนรับ		เค้กทำเอง	* 217
สุ่มร้านหนังสือหลากหลาย	* 197	ดอกเดซี่	* 219
ความโลภ	* 199	อะไรกันเนี่ย	* 221
อย่าตกใจนะคะ	* 201	แมวกินมัง	* 223
ชอบแบบนี้	* 203	ยามค่ำคืน	* 225

บทนำ

ทุกชีวิตย่อมมีช่วงเวลาที่เกิดฉาย แม้เป็น
ช่วงเวลาสั้นๆ ก็ตาม ทว่าช่วงเวลาเหล่านั้นไม่เคย
หายไปไหน เพียงแต่แอบซ่อนอยู่ในซอกหลืบของ
จิตใจ และสักวันจะกลับมาพบกันใหม่ด้วยหัวใจ
ที่เต้นระรัว ดังฤดูใบไม้ผลิอย่างไรละ

: แต่ช่วงเวลานั้น ๆ ในชีวิต

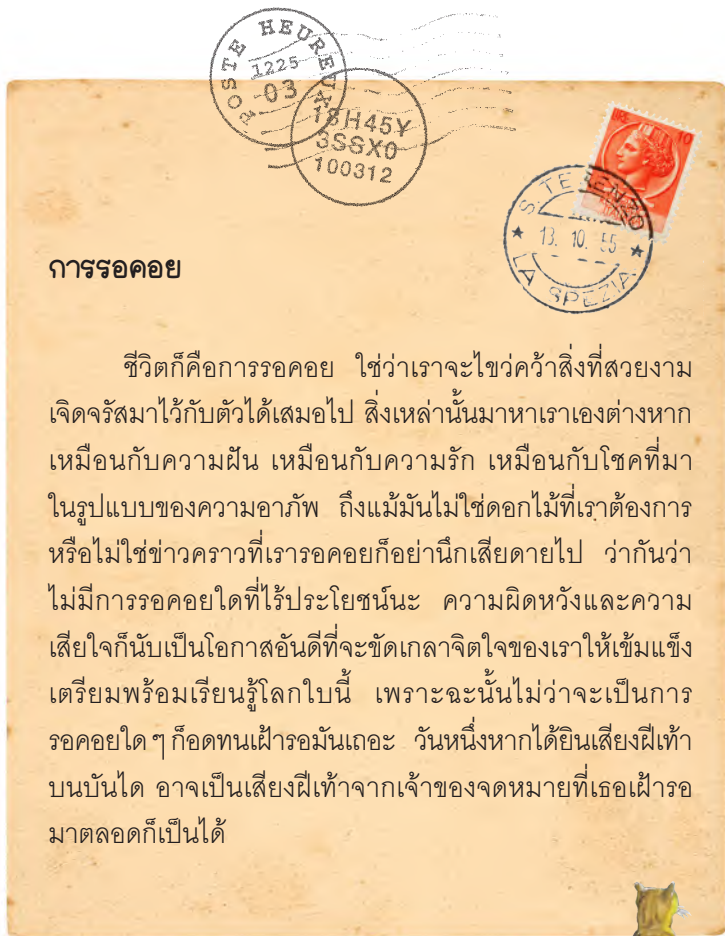
บทที่
I

จดหมาย จากแดนไกล

การรอคอย

ชีวิตก็คือการรอคอย ใช่ที่เราจะไขว่คว้าสิ่งที่สวยงาม
เจิดจรัสมาไว้กับตัวได้เสมอไป สิ่งเหล่านั้นมาหาเราเองต่างหาก
เหมือนกับความฝัน เหมือนกับความรัก เหมือนกับโชคที่มา
ในรูปแบบของความอาภัพ ถึงแม้มันไม่ใช่ดอกไม้ที่เราต้องการ
หรือไม่ใช่ข่าวคราวที่เรารอคอยก็อย่านึกเสียดายไป ว่ากันว่า
‘ไม่มีการรอคอยใดที่ไร้ประโยชน์นะ’ ความผิดหวังและความ
เสียใจก็นับเป็นโอกาสอันดีที่จะขัดเกลาจิตใจของเราให้เข้มแข็ง
เตรียมพร้อมเรียนรู้โลกใบนี้ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นการ
รอคอยใด ๆ ก็อดทนเฝ้ารอมันเถอะ วันหนึ่งหากได้ยินเสียงฝีเท้า
บนบันได อาจเป็นเสียงฝีเท้าจากเจ้าของจดหมายที่เธอเฝ้ารอ
มาตลอดก็เป็นได้

ท้องทะเลกว้างใหญ่ในดวงตา

ฉันพยายามเก็บบันทึกมันไว้ในคราวเดียว ฉันคิดว่าต้องมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างภายในพริบตานั่น แต่ก็มีบางส่วนที่ดูน่าสงสัยและไม่สวยงาม แม้แสงที่สาดส่องแทรกเข้ามาระหว่างนิ้วมือจะเจิดจ้าจนสายตาพร่ามัว ฉันก็พยายามมองดวงอาทิตย์อยู่อย่างนั้น ถึงจะพยายามกอดเก็บทุกสิ่งเอาไว้ แต่ท้ายที่สุดฉันก็เลือกมองแต่สิ่งที่อยากมองเท่านั้น แล้วที่ผ่านมามีคนไปเพื่อสิ่งใดกันนะ

ตอนนี้ฉันกำลังตั้งใจมองภาพท้องทะเลที่อยู่ตรงหน้าและบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างซ้ำ ๆ ตั้งใจเก็บภาพท้องทะเลที่ตอนนี้ฉันยังคงบันทึกมันได้ จากนั้นก็ก้าวออกไปข้างหน้าเพื่อกอดเก็บท้องทะเลที่กว้างใหญ่กว่าตัวฉันเอาไว้

Carte Postale

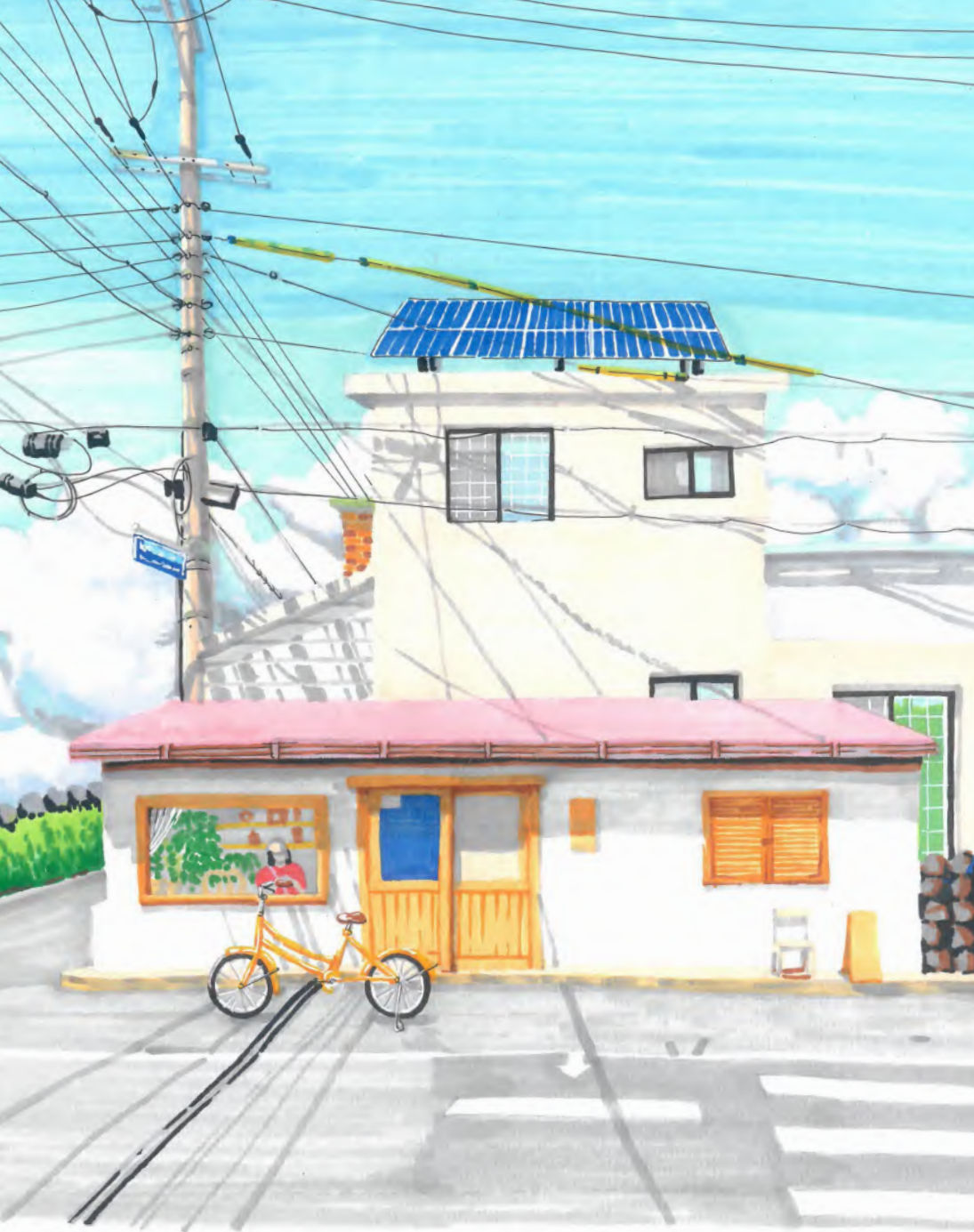
Carte Postale

ความสัมพันธ์ของฉันกับเธอ

เป็นเรื่องยากไม่น้อยกับการเปิดใจให้ใครสักคน ใกล้ชิดไปอีกทีอัดอั้น
ห่างไกลกันไปก็เปลี่ยวเหงา ถึงแม้ความสัมพันธ์ตอนนี้จะมีช่องว่าง
ระหว่างกัน แต่ช่วงเวลาที่เรารักษาระยะห่างเอาไว้ให้พอสัมผัสไออุ่น
ของกันและกันได้ ก็ดูเหมือนว่าเราจะเข้ากันได้ดีกว่าเดิม ความสัมพันธ์
ของฉันกับเธอก็ต้องการความพอดีเหมือนกัน ความรู้สึกและบทสนทนา
มันจึงดำเนินไปได้ เหมือนหญิงสาวสองคนที่นั่งอยู่ในคาเฟ่และแมว
สองตัวข้างนอกนั่นไงละ

ADRESSE

หลงทาง

ฉันหลงเข้ามาในหมู่บ้านแห่งหนึ่งอย่างไม่ตั้งใจ ท้องฟ้า
แจ่มใสอบอุ่นเมฆที่จับตัวเป็นกลุ่มก้อน ริมถนนไร้เสียงแตรรถ
แม้แต่สายไฟที่ม้วนพันกันยุ่งเหยิงก็ยังไม่จับมือเป็นพันธมิตรกัน
บนเสาไฟอย่างสงบเสงี่ยม การมาเยือนสถานที่ที่ไม่ได้วางแผน
เอาไว้เปรียบเหมือนการพบเจอประตู่แห่งความลับที่พาเข้าไปสู่
โลกนิทาน และฉันยินดีที่จะก้าวเข้าไป เพิ่งเคยมาเป็นครั้งแรกแท้ๆ
แต่รู้สึกราวกับได้กลับมายังสถานที่ที่โหยหามาตลอดเลยละ